

„Наскоро слѣдъ това, пише тогавашниятъ сливенски губернаторъ. рускитѣ войски напуснаха *най-енергичния и най-воичственъ градъ*“. (Вжъ мемоаритѣ на *И. С. Ивановъ* въ *Сборникъ статей* И. С. Иванова, II-е издание, Кишиневъ, 1900 год.)

Случая съ *Шмидъ* въ Сливенъ е далъ материалъ на дълги коментарии въ тогавашния печатъ. (Вжъ *Иречекъ*, кн. Бълг., I, 409: отчета на *Столипинъ* въ „Правителственный в-къ“; „Българско Знаме“, бр. 6 и 8, Марица, бр. 110; The Marquis of Bath въ *Observations on Bulgarian affairs*, London, 1880 год. и т. н.)

Въ свръзка съ мѣстнитѣ смутове прѣбиваващиятъ тогава въ Варна генералъ Тотлебенъ, слѣдъ като напусналъ *Сливенъ* прѣзъ Котелъ и Шуменъ, писалъ на императора (9-и мартъ, 1879 г.): „За успокоение духоветѣ въ Румелия много съдѣйствуваха гимнастическитѣ дружества, обучаването на населението въ стрѣлба и раздаването на оръжие (50,000 пушки и по 400 патрони). *Като примѣръ за дисциплинарния духъ у румелийцитѣ служи града Сливенъ*, дѣто въоръженитѣ граждани подържаха властта и много съдѣйствуваха за въдворяването на порядъка“. (Вжъ приложението въ руското издание на *Емилъ Лавеле* за Бал. П-въ, стр. 247).

Слѣдъ станалото въ Сливенъ, останането на *Шмидъ* въ Пловдивъ за финансовъ директоръ станало невъзможно и той билъ принуденъ въ 1890 г., мѣсець априлъ, да си подаде оставката. Замѣстилъ го българина Д-ръ *Странски*.

Като емблема на новото положение слѣдъ руско-турската война, въ *Сливенъ*, надъ конака (днешното общинско управление) се развѣвало руско триколюрно знаме. Около въпроса за това знаме се подигналъ не по-малкъ шумъ отъ тоя за *Шмидъ*.

Когато рускитѣ войски се оттеглили отъ *Сливенъ*, знамето продължавало да се развѣва тукъ непобутнато. Получава се телеграма, че въ града пристига руския прѣдставителъ въ смѣсената европейска комисиия князь *Церетелевъ*, заедно съ австрийския прѣдставителъ *баронъ В. Калай*. Последния, съгласно думитѣ на *Церетелевъ*, пожелалъ да дойде съ него и види „славния *Сливенъ*“ (*Лѣтописи*, год. V, бр. 3, 4, стр. 53).¹⁾

Баронъ Калай, който се разхождалъ изъ Сливенъ, забѣлзва руското знаме на конака, но отъ страхъ да не се повтори и съ него историята съ *Шмидъ*, никому нищо не продумалъ за това. Два дена слѣдъ заминаването му отъ

¹⁾ Баронъ Калай по-послѣ е билъ генералъ-губернаторъ на Босна и Херцеговина. Квартирувалъ е въ Сливенъ въ къщата на Ненко х. Райновъ, а князь Церетелевъ — въ тая на Васи-лаки Поповичъ.